

28 Μαΐου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

THE UNITED BIBLE SOCIETIES (GULF),

Εφeseίοντες-Εναγόμενοι,

v.

ΚΩΣΤΑ ΧΑΤΖΗΚΑΚΟΥ,

Εφeseίβλητου-Ενάγοντος,

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7413).

5 Πολιτική Δικονομία — Γλώσσα επιδόσεως κλητηρίου εντάλματος —
 Οι Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί, Θ.58, Καν. 1 και 3 — Δεν
 καλύπτεται από τον Ν. 51/65, γιατί ο τελευταίος αφορά την διαδι-
 10 κασία ενώπιον του Δικαστηρίου και όχι την επίδοση κλητηρίου
 εντάλματος — Επιβάλλεται η αναπροσαρμογή του λεκτικού του
 Θ.58, Καν. 1 σύμφωνα με το άρθρο 188.1 του Συντάγματος, ώστε
 να εναρμονισθεί με το Σύνταγμα — Το άρθρο 3 του Συντάγματος
 κατέστησε την Ελληνική και Τουρκική, ως τις επίσημες γλώσσες
 του Κράτους — Η φράση στον Θ.58, Καν. 1 "στην Αγγλική" πρέ-
 15 πει να αντικατασταθεί με την φράση "στις επίσημες γλώσσες της
 Δημοκρατίας".

15 Πολιτική Δικονομία — Κλητήριο ένταλμα και επίδοση κλητηρίου
 εντάλματος — Γλώσσα — Οι Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί,
 Θεσμός 58, Κανόνες 1 και 3 — Η γλώσσα της επιδόσεως δεν είναι
 20 κατ' ανάγκην η γλώσσα συντάξεως του κλητηρίου εντάλματος —
 Ακύρωση επίδοσης λόγω χρήσεως της Αγγλικής γλώσσας — Δεν
 συνεπάγεται και την ακύρωση του κλητηρίου εντάλματος, που
 ήταν και αυτό συνταγμένο στην Αγγλική.

20 Συνταγματικό Δίκαιο — Μεταβατικές διατάξεις — Σύνταγμα, άρθρο
 188.1 — Οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας είναι "νόμος" εν τη εν-
 νοία του άρθρου 188.1 — Επομένως υπόκεινται και πρέπει να
 αναπροσαρμόζονται για να εναρμονίζονται με το Σύνταγμα.

25 Στην υπόθεση αυτή τόσο το κλητήριο ένταλμα όσο και η επίδο-
 σή του είχαν συνταχθεί στην Αγγλική Γλώσσα. Το πρωτόδικο Δι-
 30 καστήριο απέρριψε αίτηση της εναγομένης (εφeseίουσας) για ακύ-
 ρωση της εν λόγω επιδόσεως, γιατί κατά την γνώμη του, εφόσον η
 εναγομένη εταιρεία ηλέγχεται από Άγγλους ορθά η επίδοση έγινε
 στα Αγγλικά (Θ.58, Καν. 1 των Περί Πολιτικής Δικονομίας Θε-
 σμών). Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν ασχολήθηκε με το θέμα της
 30 προσαρμογής του εν λόγω κανόνα με το Σύνταγμα, σύμφωνα με το

άρθρο 188.1 του Συντάγματος.

Με βάση τις νομικές αρχές και αιτιολογίες, που προκύπτουν από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα, το Ανώτατο Δικαστήριο δέχθηκε την έφεση. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν ασχολήθηκε στην απόφασή του με το θέμα αν καλώς ή κακώς ο πρωτόδικος Δικαστής δεν ακολούθησε τον κανόνα περί μη άρσεως του πέπλου της νομικής προσωπικότητας εταιρείας.

5

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα. Ακύρωση επιδόσεως κλητηρίου εντάλματος.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

10

Koumi v. Kortari (1983) 1 C.L.R. 856.

Michaelides v. Gavrielides (1980) 1 C.L.R. 284.

Strata Tours v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 2560.

Ibrahim v. Attorney-General, 1964 C.L.R. 195.

Evagorou v. Christodoulou and Another (1981) 1 C.L.R. 771.

15

HadjiChambis v. Attorney-General (1986) 1 C.L.R. 386.

N.P. Lanitis Ltd. v. Panayides (1986) 1 C.L.R. 490.

Έφεση.

Έφεση από τους εναγόμενους εναντίον της ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας (Αρέστης, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 17 Ιουνίου, 1987 (Αρ. Αγωγής 2479/86) με την οποία η προφορική αίτησή τους για τον παραμερισμό της επίδοσης καθώς την ακύρωση του κλητηρίου εντάλματος για τον λόγο ότι δεν ήταν διατυπωμένο σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας απορρίφθηκε.

20

25

A. Ποιητής, για του εφεσείοντες.

Z. Μυλωνάς, για τον εφεσίβλητο.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Γ.Μ. Πικής.

ΠΙΚΗΣ Δ.: Οι εφεσείοντες είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης εγγεγραμμένη στο μητρώο εταιρειών το οποίο

30

προβλέπεται και τηρείται βάσει του Περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113.

5 Ο εφεσίβλητος ήγειρε αγωγή εναντίον των εφεσειόντων ενόπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας για ισχυριζόμενη παράλειψη καταβολής προμήθειας οφειλόμενης για την προσφορά υπηρεσιών. Το ειδικά οπισθογραφημένο κλητήριο ένταλμα διατυπωμένο στην αγγλική, καταχωρίστηκε στο Πρωτοκολλητήριο και αντίγραφο του επιδόθηκε στους εναγομένους (εφεσειόντες). Με προφορική αίτησή τους οι τελευταίοι αξίωσαν τον παραμερισμό 10 της επίδοσης καθώς και την ακύρωση του κλητηρίου εντάλματος για το λόγο ότι δεν ήταν διατυπωμένο σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας.

15 Ο πρωτόδικος δικαστής μετά από εξέταση των εκατέρωθεν εισηγήσεων, απέρριψε την αίτηση με το αιτιολογικό ότι οι πρόνοιες της Δ.58, κ.1 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, καθιστούσαν δυνατή ή δικαιολογούσαν την επίδοση του κλητηρίου στα αγγλικά ενόψει της ταυτότητας των αξιωματούχων της εταιρείας και γενικότερα των προσώπων που ασκούσαν ουσιαστικό έλεγχο στις δραστηριότητες της επιχείρησης, που ήταν όλοι Άγγλοι. Το Δικαστήριο 20 έκρινε ότι ο ορισμός της λέξης "person" (πρόσωπο), που παρέχεται στο Άρθρο 2 του Περί Ερμηνείας Νόμου - Κεφ. 1 (που περιλαμβάνει φυσικά πρόσωπα και νομικές 25 οντότητες), δεν τυγχάνει εφαρμογής ενόψει του κειμένου της προαναφερθείσας διάταξης των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και της διαφοροποίησης που επιφέρεται στον προσδιορισμό νομικών προσώπων. Γίνεται αναφορά επίσης στην απόφαση στην *Koumi v. Koptari* (1983) 1 C.L.R. 30 856, όπου αποφασίστηκε ότι μετά τη θέσπιση του Ν. 51/65 (Ο Ν. 51/65 έχει καταργηθεί με το Ν. 67/88), και της ανάγκης που είχε προκύψει λόγω της μη μετάφρασης του κειμένου των Νόμων στις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, ήταν δυνατή η συνέχιση της χρήσης της αγγλικής στις 35 διαδικασίες ενόπιον του Δικαστηρίου παρά τις πρόνοιες του Άρθρου 189 του Συντάγματος και την εκπινοή της μεταβατικής περιόδου των πέντε χρόνων κατά την οποία ήταν επιτρεπτή η χρήση της αγγλικής. Συνεπώς, οι πρό-

νοίες της Δ. 58, κ.3 που καθιστούν, κάτω από τις συνθήκες που προσδιορίζονται στο κείμενό της, δυνατή την ανταλλαγή δικογράφων στα αγγλικά, δεν είχαν, όπως αποφασίστηκε, ατονίσει, διατηρήθηκαν σε ισχύ βάσει των διατάξεων του Ν. 51/65.

5

Ο κ. Ποιητής υποστήριξε ενώπιόν μας, όπως άλλωστε είχε υποστηριχθεί και ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου, ότι εταιρεία έχει καταργηθεί με το Ν. 67/88 - εγγεγραμμένη βάσει των διατάξεων του Κεφ. 113, αποτελεί ξεχωριστή οντότητα με υπόσταση ανεξάρτητη από εκείνη των μετόχων και των αξιωματούχων της εταιρείας. Το εταιρικό πέπλο δε μπορεί, όπως μπορεί να συνοψιστούν οι απόψεις του, να αποβληθεί ή να διαπεραστεί για οποιουσδήποτε λόγους που σχετίζονται με τον προσδιορισμό της ξεχωριστής οντότητας της εταιρείας ή η εταιρεία να εξομοιωθεί με τους μετόχους ή τους αξιωματούχους της. (*Michaelides v. Gavriellides* (1980) 1 C.L.R. 284, *Strata Tours v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2560. Η ταύτισή της, εισηγήθηκε στην απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου, με τους μετόχους ή τους ιθύνοντες της εταιρείας, αποκαλύπτει νομικό σφάλμα το οποίο οδήγησε το δικαστήριο σε λανθασμένη απόφαση. Η θέση του εφεσείου, όπως προκύπτει από την επιχειρηματολογία η οποία έχει προβληθεί, είναι τούτη: Η εθνικότητα της εταιρείας, και στο βαθμό που είναι σχετικό οι γλωσσικές της γνώσεις, ταυτίζονται με το μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένη. Άλλωστε, οι σκοποί και επιδιώξεις της εταιρείας είναι διατυπωμένες, όπως επιβάλλεται, σε επίσημη γλώσσα του κράτους, όπως συνέβη και στην περίπτωση των εφεσειότων.

10

15

20

25

30

Όπως υποδείξαμε κατά τη συζήτηση της έφεσης, η επιχειρηματολογία, η οποία είχε αναπτυχθεί ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου, περιστράφηκε και η απόφαση βασίστηκε στο λεκτικό της Δ.58 κ.1, χωρίς καμιά αναπροσαρμογή κατά την εφαρμογή της, όπως επιβάλλουν οι διατάξεις του Άρθρου 188.1 του Συντάγματος.

35

Η Δ.58, κ.1 προβλέπει:

5 "1. Subject to rule 3 of this Order, any document served in Cyprus shall, if served on a Greek-speaking person, be in Greek, and if served on a Turkish-speaking person, be in Turkish, and in all other cases be in English."

Σε μετάφραση:

10 "Υπό την αίρεση του κανόνα 3 της παρούσας Διατάξης, έγγραφα επιδιδόμενα στην Κύπρο θα είναι διατυπωμένα, εάν επιδίδονται σε Ελληνόφωνο πρόσωπο, στην Ελληνική, και εάν επιδίδονται σε Τουρκόφωνο πρόσωπο, στην Τουρκική, και σ' όλες τις άλλες περιπτώσεις στην Αγγλική."

15 Ενόψει των προνοιών του Άρθρου 188, οι θεσμοί της Πολιτικής Δικονομίας περιλαμβάνονται στον όρο "Νόμος" και επομένως στο βαθμό που δε συνάδουν με το Σύνταγμα επιβάλλεται, κατά την εφαρμογή τους, η εναρμόνιση τους με τις Συνταγματικές Διατάξεις.

20 Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι αν η αναφορά στο κείμενο της Δ.58 κ.1 στην αγγλική προσκρούει σε οποιοσδήποτε διατάξεις του Συντάγματος ώστε να επιβάλλεται η αναπροσαρμογή του προς εναρμονισμό με το Σύνταγμα.

25 Είναι πρόδηλο ότι επελέγη η αγγλική ως η γλώσσα στην οποία θα κοινοποιόταν το περιεχόμενο της αγωγής σε διαδίκους άλλους από τους κατοίκους της χώρας, Έλληνες και Τούρκους, λόγω του ότι ήταν η επίσημη γλώσσα της αποικίας. Η επιλογή της αγγλικής δεν ήταν τυχαία αλλά σκόπιμη προς καθιέρωση της επίσημης γλώσσας σε εκείνο τον τομέα της δικαστικής εφαρμογής. Και οι σκο-
30 ποί και επιδιώξεις των εταιρειών ήσαν διατυπωμένοι στην αγγλική, όπως και το μητρώο το οποίο ετηρείτο βάσει του Κεφ. 113. Το Άρθρο 3.1 του Συντάγματος κατέστησε την ελληνική και την τουρκική τις επίσημες γλώσσες του κράτους. Λόγω πρακτικών δυσχερειών μετά τα γεγο-
35 νότα του 1963-64, κατέστη δυσχερής, όπως διαπιστώθηκε

στην *Imbrahim v. Attorney-General* (1964) C.L.R. 195, η διατύπωση των επίσημων κειμένων και στην τουρκική.

Μετά την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας επιβαλλόταν η προσαρμογή των προνοιών της Δ.58 κ.1 στις διατάξεις του Συντάγματος με την αντικατάσταση της φράσης "στην αγγλική" με τον όρο "στις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας". Ο Ν. 51/65 και η απόφαση *Koumi* που επικύρωσε τη συνταγματικότητα του, δεν άπτεται των προνοιών της Δ.58 κ.1. Η εφαρμογή του Νόμου περιορίζεται στη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και όχι στην επίδοση του κλητηρίου εντάλματος. Το γεγονός ότι το κείμενο της Δ.58 κ.1 δεν έχει αναπροσαρμοστεί λεκτικά ώστε να συνάδει με τις σχετικές διατάξεις του Συντάγματος, δεν απαλλάττει το Δικαστήριο από την υποχρέωση για την προσαρμογή του κειμένου, κατά την εφαρμογή του, με τις πρόνοιες του Συντάγματος. Το πρωτόδικο δικαστήριο εφάρμοσε τις πρόνοιες της Δ.58 κ.1 χωρίς καμιά αναφορά στο Σύνταγμα. Εφαρμογή της σχετικής διάταξης στο σωστό πλαίσιο, θα οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι επιβαλλόταν η επίδοση του κλητηρίου εντάλματος στους εφεσείοντες σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας. Η διαπίστωση αυτή σε συνδυασμό με το γεγονός ότι επιδόθηκε σε γλώσσα άλλη από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, καθιστά την επίδοση άκυρη και επιβάλλει τον παραμερισμό της.

Παρόλο που η ένσταση, όπως αρχικά διατυπώθηκε ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου, αφορούσε τόσο την εγκυρότητα της επίδοσης όσο και την καταχώρηση του κλητηρίου εντάλματος σε γλώσσα άλλη από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, κατά την ακρόαση της αίτησης έγινε σαφές ότι η ένσταση περιοριζόταν στην επίδοση με έρεισμα τις πρόνοιες της Δ.58 κ.1. Αντιπαραβολή των προνοιών της κ.1 και κ.3 της Διάταξης 58, αποκαλύπτει ότι οι θεσμοί δεν επιβάλλουν την επίδοση του κλητηρίου εντάλματος στη γλώσσα που είναι καταχωρημένο το πρωτότυπο. Η επίδοση διαχωρίζεται από την καταχώριση του κλητηρίου εντάλματος. Η ακύρωση της επίδοσης δε συνεπάγεται και την ακύρωση του κλητηρίου. Συνεπώς, δεν εγείρεται θέμα εξέτασης της εγκυρότητας του κλητηρίου

- 5 εντάλματος, ούτε των αρχών που πραγματεύονται τη διάκριση μεταξύ άκυρου και αντικανονικού δικονομικού μέτρου 1)(α) *Evagorou v. Christodoulou and Another* (1981) 1 C.L.R. 771, (β) *HadjiChambis v. Attorney-General* (1986) 1 C.L.R. 386, (γ) *N.P. Lanitis Ltd. v. Panayides* (1986) 1 C.L.R. 490.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.

Η επίδοση του κλητηρίου εντάλματος στους εφεσείοντες παραμερίζεται.

Έφεση επιτρέπεται με έξοδα.